

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Vejledning i hvad EU-medlemsstaterne skal gøre i tilfælde af tvivl om lovligheden af træ af træarter på CITES-listerne importeret til EU

(2018/C 376/01)

HVAD SKAL EU-MEDLEMSSTATERNE GØRE I TILFÆLDE AF TVIVL OM LOVLIGHEDEN AF TRÆ AF TRÆARTER PÅ
CITES-LISTERNE IMPORTERET TIL EU

Formålet med denne meddelelse er at yde vejledning til de kompetente myndigheder i EU's medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af EU-forordningerne om handel med vilde dyr og planter ⁽¹⁾ i situationer, hvor forsendelser af træ af træarter, der er opført på listerne til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), importeres til EU med en eksporttilladelse fra myndighederne i et eksportland, men hvor der er tvivl om, hvorvidt træet er blevet lovligt fældet i overensstemmelse med den gældende lovgivning i hugstlandet.

1. Baggrundsoplysninger

Ifølge EU-forordningerne om handel med vilde dyr og planter kan en EU-medlemsstats CITES-forvaltningsmyndighed kun give en importtilladelse, hvis eksportlandet har udstedt en eksporttilladelse i overensstemmelse med CITES-konventionen ⁽²⁾. Dette forudsætter bl.a., at eksportlandet havde »sikret sig, at enheden ikke er fremskaffet i strid med eksportlandets love til beskyttelse af fauna og flora« ⁽³⁾.

I artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 865/2006, som ændret ved forordning (EU) 2015/870 ⁽⁴⁾, bestemmes følgende: »Eksporttilladelser og reeksportcertifikater udstedt af tredjelande godkendes kun, såfremt den kompetente myndighed fra det pågældende tredjeland efter anmodning forelægger fyldestgørende dokumentation for, at enhederne er blevet erhvervet i henhold til lovgivningen om beskyttelse af de pågældende arter«.

Artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 865/2006 finder anvendelse på alle enheder, som kræver udstedelse af en eksporttilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 338/97, men bestemmelsen er navnlig relevant for træarter. Der har for nylig været eksempler på, at EU-medlemsstaterne oplever at skulle behandle ansøgninger om importtilladelser til forsendelser af træ af træarter på CITES-listerne, hvis lovlige oprindelse der er alvorlig tvivl om. Forsendelserne ledsages af en gyldig

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1), navnlig: Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 af 4. maj 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EUT L 166 af 19.6.2006, s. 1), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 792/2012 af 23. august 2012 om fastsættelse af regler for udformningen af tilladelser, certifikater og andre dokumenter, der er omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, og om ændring af forordning (EF) nr. 865/2006 (EUT L 242 af 7.9.2012, s. 13) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1915 af 19. oktober 2017 om forbud mod indførsel i Unionen af enheder af visse arter af vilde dyr og planter (EUT L 271 af 20.10.2017, s. 7).

⁽²⁾ Jf. artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 338/97, der finder anvendelse på arter på listen i bilag B til forordningen.

⁽³⁾ Jf. artikel IV, stk. 2, litra b), i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), der finder anvendelse på arter på liste II til konventionen.

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/870 af 5. juni 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 865/2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 for så vidt angår handel med vilde dyr og planter (EUT L 142 af 6.6.2015, s. 3).

eksporttilladelse udstedt af eksportlandet, hvilket i princippet burde garantere, at eksportlandet har kontrolleret træets lovlige oprindelse. Oplysninger fra forskellige kilder kan imidlertid så tvivl om den lovlige oprindelse og om, hvorvidt eksportlandet kontrollerede korrekt, at enheden ikke var fremskaffet i strid med eksportlandets love til beskyttelse af fauna og flora.

I en sådan situation er det vigtigt, at EU-medlemsstaterne er konsekvente i deres tilgang og udøver en tilsvarende grad af kontrol med produkternes lovlige oprindelse, hvilket i sidste ende kan bevirke, at de afviser at give en importtilladelse. Der bør sikres konsekvens i alle EU-medlemsstater ved hjælp af denne vejledning i fortolkningen af artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 865/2006. EU-medlemsstaterne opfordres til at benytte sig af de nedenstående elementer fra sag til sag og sådan, at det står i et rimeligt forhold til hver enkelt situation, de skal forholde sig til.

2. Dette dokument status

Denne vejledning er udarbejdet af Kommissionens medarbejdere, og et udkast blev godkendt af udvalget om handel med vilde dyr og planter, der er nedsat i medfør af artikel 18 i forordning (EF) nr. 338/97, og dermed af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Vejledningen er tiltænkt nationale myndigheder som en hjælp ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 338/97. Den er ikke juridisk bindende. Den har alene til formål at oplyse om visse aspekter af forordning (EF) nr. 865/2006 og om foranstaltninger, der regnes for bedste praksis. Den erstatter ikke, tilføjer ikke noget til og ændrer ikke bestemmelserne i gældende EU-ret, jf. afsnit 1 i denne vejledning, som fortsat er det retsgrundlag, der skal finde anvendelse. Vejledningen bør heller ikke benyttes isoleret, men skal ses i sammenhæng med lovgivningen. Det er kun EU-Domstolen, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt.

Vejledningen offentliggøres elektronisk af Kommissionen og kan offentliggøres af EU-medlemsstaterne. Den vil blive revideret af udvalget om handel med vilde dyr og planter i 2021.

3. Vejledning i fortolkning af artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 865/2006

EU-retsakter skal fortolkes i overensstemmelse med deres formål. Artikel 1 i forordning (EF) nr. 338/97 bestemmer, at formålet med forordningen er »at beskytte vilde dyr og planter, herunder at sikre deres bevarelse, ved at kontrollere [...] handel hermed [...]«. Bestemmelserne i forordningen skal derfor fortolkes i overensstemmelse med dette formål.

Desuden bestemmes det i artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at miljøpolitikken skal bygge på forsigtighedsprincippet. Dette indebærer, at hvis en foranstaltning eller en politik risikerer at forårsage alvorlig eller uoprettelig skade på offentligheden eller miljøet, bør mangel på fuldstændig videnskabelig vished ikke bruges som begrundelse for, at man udskyder omkostningseffektive foranstaltninger til at hindre en sådan skade. Princippet har til formål at sikre en højere grad af miljøbeskyttelse gennem forebyggende beslutningstagning i tilfælde af sådanne risici.

I overensstemmelse med EU-Domstolens faste retspraksis finder forsigtighedsprincippet bl.a. anvendelse på fortolkningen og anvendelsen af EU's miljølovgivning og derfor også på fortolkningen og anvendelsen af forordning (EF) nr. 338/97. EU-medlemsstaterne bør anvende forsigtighedsprincippet ved udøvelsen af deres skøn i henhold til forordning (EF) nr. 338/97.

I henhold til artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 865/2006 skal medlemsstaternes CITES-forvaltningsmyndigheder, når de modtager en importansøgning vedrørende CITES-enheder, beslutte, om det er nødvendigt at forespørge i eksportlandet. Artikel 7, stk. 6, kræver ikke, at de systematisk kontakter eksportlandet. Det anbefales, at EU-medlemsstaterne vælger en risikobaseret tilgang til beslutningen om, hvorvidt de skal kontakte eksportlandet i det enkelte tilfælde.

a) Hvilke elementer bør EU-medlemsstaterne overveje at inddrage i beslutningen om, hvorvidt det er nødvendigt at kontakte eksportlandet?

EU-medlemsstaterne opfordres til at overveje følgende:

- Findes der oplysninger om eksportlandet i forbindelse med gennemførelsen af CITES-konventionen, som tyder på, at dette land muligvis ikke udfører tilstrækkelige kontroller til garanti for forsendelsens lovlighed (f.eks. hvis landet er omfattet af det stående CITES-udvalgs specifikke henstillinger eller overholdelsesforanstaltninger, eller hvis yderligere kontrol ville være nødvendigt i et lignende tilfælde i henhold til EU's tømmerforordning (EUTR) ^(*) i overensstemmelse med den tilhørende vejledning ^(*))?

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).

^(*) Meddelelse fra Kommissionen af 12.2.2016 — Vejledende dokument vedrørende EU-træforordningen (C(2016) 755 final): http://ec.europa.eu/environment/forests/timber_regulation.htm.

- Findes der oplysninger fra pålidelige kilder, som tyder på, at forsendelsen af træ måske ikke har lovlig oprindelse?
- Er der tegn på, at et selskab i forsyningskæden har været involveret i ulovlig skovhugst?
- Hvor kompleks er forsyningskæden? Hvor vanskeligt er det at spore tømmerets oprindelse?
- Er der stor risiko for korruption i landet?

Hvis de oplysninger, der er indhentet i forbindelse med ovennævnte kontrolspørgsmål, giver anledning til alvorlig tvivl om, hvorvidt forsendelsen er fremskaffet i strid med eksportlandets relevante love om beskyttelse af arter, anbefales det, at EU-medlemsstaterne kontakter eksportlandets CITES-forvaltningsmyndighed (og desuden informerer dette eksportlands videnskabelige CITES-myndighed og i givet fald dets FLEGT⁽⁷⁾-licensudstedende myndighed(er) og FLEGT- eller skovforvaltningskontaktpunkter). Den kommende importør skal oplyses om denne kontakt i tilfælde af betydelige forsinkelser⁽⁸⁾.

b) Hvilke oplysninger skal eksportlandet anmodes om at fremsende?

Det foreslås, at EU-medlemsstaterne overvejer følgende tjekliste med henblik på at beslutte, hvad de skal spørge eksportlandet om:

- For at udstede en eksporttilladelse til træ af en træart på CITES-liste II skal eksportlandet sikre sig, at enheden var blevet fremskaffet i overensstemmelse med eksportlandets love om beskyttelse af fauna and flora. Hvilken lovgivning om beskyttelse af fauna and flora finder anvendelse på de produkter, der er omfattet af eksporttilladelsen?
- Hvilket system er der indført til kontrol af, at denne lovgivning er blevet overholdt? Hvordan blev dette system gennemført for den forsendelses vedkommende, som er omfattet af den omhandlede eksporttilladelse? Hvilke dokumenter blev der f.eks. udstedt, og hvilke kontroller blev der foretaget for at sikre overholdelsen af kravene om kontrol med lovligheden?
- Er alle virksomheder i forsyningskæden fra hugst til eksport til EU blevet identificeret (hugst, transport, første og efterfølgende salgslid, primær og sekundær forarbejdning, eksport)? Hvordan blev forsendelsens sporbarhed gennem forsyningskæden garanteret for at sikre, at de i eksporttilladelsen nævnte enheder svarer til de fældede enheder?

I nødvendigt omfang kan EU-medlemsstaterne også opfordre eksportlandene til at fremsende følgende specifikke oplysninger, idet erfaringen viser, at sådanne elementer ofte er afgørende for en korrekt vurdering af lovligheden af en forsendelse af træ:

- eksportvirksomhedens fulde navn og adresse
- træets geografiske oprindelse (region, koncessionens placering og tilhørende oplysninger)
- det år, det eksporterede træ er fældet, og bevis for, at træet eksporteres i henhold til kvoten for det pågældende år (hvis der findes en CITES-eksportkvote eller national fældningskvote)
- oplysninger om forvaltningsplan, skovningstilladelse(r) eller fældningslicens(er) samt enhver yderligere relevant oplysning afhængigt af gældende lovgivning i eksportlandet
- oplysninger om fældningssteder (f.eks. grunde og antal træer), hvor træet stammer fra
- oplysninger om sporbarhed fra fældningssted til forarbejdnings- eller eksportsted.

⁽⁷⁾ Retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet baseret på Kommissionens meddelelse, »Retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) — Forslag til EU-handlingsplan« (KOM(2003) 251), og Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 af 20. december 2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab (EUT L 347 af 30.12.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Se artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 865/2006.

c) **På hvilke betingelser kan oplysningerne fra eksportlandene anses for at være »tilfredsstillende«?**

Svaret fra eksportlandets CITES-forvaltningsmyndighed på ovenstående spørgsmål bør gennemgås af EU's import-medlemsstater med henblik på at vurdere, om det rummer en sammenhængende og pålidelig mængde oplysninger, der i tilstrækkelig grad garanterer, at forsendelsen omfatter træ, der er erhvervet i overensstemmelse med gældende lovgivning om beskyttelse af fauna og flora i eksportlandet. Hvis disse betingelser er opfyldt, og der er velbegrundet tillid til, at de fremsendte dokumenter er gyldige og kontrollerbare, bør oplysningerne anses for at være tilfredsstillende og importtilladelsen gives.

Hvis de fremsendte oplysninger vurderes at være utilstrækkelige, eller der mangler vigtige elementer, anbefales det, at EU-medlemsstaterne kontakter eksportlandet og anmoder det om at fremsende de manglende oplysninger.

Hvis det trods forsøg på at indhente de ønskede oplysninger viser sig, at de elementer, som eksportlandet har fremsendt som svar på ovenstående spørgsmål, fortsat er utilstrækkelige til at konkludere, at enhederne var blevet erhvervet i henhold til lovgivningen om beskyttelse af de pågældende arter, eller hvis der slet ikke bliver svaret, bør medlemsstaterne ikke udstede den pågældende importtilladelse, jf. artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 865/2006 ⁽⁹⁾.

Med hensyn til eksportlande, som har indgået en frivillig FLEGT-partnerskabsaftale med EU, hvorved der udstedes FLEGT-licenser til forsendelser af træ eksporteret af det pågældende land, kan det forekomme, at landets nationale licensordning indeholder et krav til forsendelser af træ af træarter på CITES-listerne om, at de skal ledsages af såvel en CITES-eksporttilladelse som en FLEGT-licens ⁽¹⁰⁾. En FLEGT-licens giver yderligere sikkerhed for forsendelsens lovlige oprindelse. I sådanne tilfælde kan forvaltningsmyndigheden også søge oplysninger hos den relevante FLEGT-licensudstedende myndighed i eksportlandet. Det anbefales desuden, at den kompetente FLEGT-myndighed i import-medlemsstaten i EU informeres i tilfælde, hvor der udstedes en FLEGT-licens til CITES-træ ⁽¹¹⁾.

d) **Hvilke yderligere foranstaltninger kan der træffes for at sikre samme grad af kontrol i alle medlemsstater?**

Medlemsstaterne opfordres til at udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og Kommissionen om tilfælde, hvor de ikke kunne give en importtilladelse på grund af utilfredsstillende eller manglende svar fra eksportlandet på ovenstående spørgsmål.

For at sikre en fælles tilgang på EU-plan kan anliggendet forelægges for ekspertgruppen hos de kompetente CITES-forvaltningsmyndigheder, hvis det anses for nødvendigt. Ekspertgruppen kan på grundlag heraf anbefale:

- i. at Kommissionen kontakter det pågældende eksportland for at meddele det sin tvivl om lovligheden af eksporten af de omhandlede arter og anmode om præcisering af de elementer, der førte til afslaget på ansøgningen om importtilladelse
- ii. at importen til alle EU-medlemsstater suspenderes for så vidt angår bestemte kombinationer af arter og lande, hvis de oplysninger, som eksportlandet har fremsendt som svar på Kommissionens anmodning, anses for utilstrækkelige. Dette kan ske på grundlag af artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 338/97, hvor det bestemmes, at »efter høring af de berørte oprindelseslande i henhold til forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2, og efter at have taget en eventuel erklæring fra Den Videnskabelige Undersøgelsesgruppe i betragtning kan Kommissionen fastsætte generelle restriktioner eller restriktioner, der vedrører visse oprindelseslande, for indførsel i Fællesskabet«
- iii. at EU bringer sagen for CITES-sekretariatet og det stående CITES-udvalg som led i CITES-overensstemmelsesmekanismen ⁽¹²⁾.

4. Forbindelse til EU's tømmerforordning

De ovennævnte foreslåede trin har især været vigtige siden ikrafttrædelsen i 2013 af EU's tømmerforordning ⁽¹³⁾ (EUTR), som forbyder markedsføring i EU af ulovligt fældet træ. Yderligere oplysninger om kontrollen af lovligheden i henhold til EUTR og især definitionen af »gældende lovgivning«, der gives i artikel 2, litra h), i denne forordning, findes i bilaget til denne vejledning.

⁽⁹⁾ Det anerkendes, at EU-medlemsstaterne også har ret til at afvise at udstede en importtilladelse på grundlag af artikel 4, stk. 1, litra e), artikel 4, stk. 2, litra c), og artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 338/97.

⁽¹⁰⁾ Dette er i øjeblikket tilfældet i Indonesien, hvor træ af træarter på CITES-listerne også er omfattet af det indonesiske system til verifikation af lovlighed for træprodukter, og hvor en gyldig eksporttilladelse (»V-Legal Document«)/FLEGT-licens er nødvendig for at kunne eksportere sådanne træprodukter.

⁽¹¹⁾ I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse — TOLD og FLEGT — Retningslinjer for gennemførelse — Offentligt resumé, EUT C 389 af 4.11.2014, s. 2.

⁽¹²⁾ Se Resolution Conf. 14.3 om CITES-overholdelsesprocedurer.

⁽¹³⁾ Forordning (EU) nr. 995/2010.

Der er fastlagt specifikke regler om træarter på CITES-listerne i artikel 3 i EUTR: »Træ af arter, der er opført i bilag A, B eller C til forordning (EF) nr. 338/97, og som opfylder bestemmelserne i nævnte forordning og dens gennemførelsesbestemmelser, anses for at være lovligt fældet i den i nærværende forordning anførte betydning«. Rationalet bag denne formodning er, at CITES-konventionen som beskrevet ovenfor stiller krav til sine parter om kun at give en eksporttilladelse, når arterne er blevet fældet bl.a. i overensstemmelse med det berørte eksportlands relevante nationale lovgivning.

I denne forbindelse anbefales det, at hver medlemsstats CITES-forvaltningsmyndighed på den ene side og de kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelsen af EU's tømmer- og FLEGT⁽¹⁴⁾-forordninger på den anden side samarbejder (især gennem informationsudveksling) om at sikre, at de respektive forordninger gennemføres konsekvent i den pågældende medlemsstat. Hvis CITES-forvaltningsmyndigheden i en EU-medlemsstat nærer tvivl om lovligheden af tømmerforsendelser, bør den informere sin modpart med ansvar for gennemførelsen af EU's tømmer- og FLEGT-forordninger og i relevant omfang de berørte retshåndhævende instanser med ansvar for tømmerkontroller for at kvalificere disses aktiviteter. Ligeledes bør de kompetente myndigheder med ansvar for EU's tømmer- og FLEGT-forordninger også informere deres CITES-modparter, hvis de modtager oplysninger, som vedrører eller kan vedrøre arter på CITES-listerne.

For at bistå medlemsstaterne med at gennemføre EUTR oprettede Kommissionen en sikker platform for de kompetente EUTR-myndigheder til informationsudveksling om EUTR-relaterede spørgsmål⁽¹⁵⁾. Kommissionen kan også give CITES-forvaltningsmyndigheder adgang til platformen med henblik på at bistå alle relevante myndigheder med udveksling af oplysninger om lovligheden af træprodukter, der importeres til EU. Kommissionen har også udarbejdet en vejledning i samarbejde med medlemsstaterne for at belyse spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af EUTR⁽¹⁶⁾. Vejledningen findes på Kommissionens websted sammen med andre informationskilder såsom notater om udvikling, der er relevant for gennemførelsen og håndhævelsen af EUTR.

Der findes andre ressourcer, hvorfra der kan indhentes oplysninger om den retlige ramme i visse eksportlande⁽¹⁷⁾. Imidlertid kan disse rammer have et bredere anvendelsesområde end definitionen på lovlighed ifølge CITES, dvs. »eksportlandets love til beskyttelse af fauna og flora« i overensstemmelse med artikel IV i CITES-konventionen.

⁽¹⁴⁾ Forordning (EF) nr. 2173/2005.

⁽¹⁵⁾ <http://capacity4dev.ec.europa.eu/eutr-competent-authorities/dashboard>.

⁽¹⁶⁾ Se fodnote 7.

⁽¹⁷⁾ Se f.eks.: <http://gftn.panda.org/?202483/Framework-for-Assessing-Legality-of-Forestry-Operations-Timber-Processing-and-Trade>. Dette websted giver oplysninger om »Common Framework for Assessing Legality of Forestry Operations, Timber Processing and Trade« (også kaldet »Common Legality Framework« — den fælles lovlighedsramme), en tjekliste udarbejdet af NGO'erne WWF/GFTN og TRAFFIC til at hjælpe regeringer og selskaber med at få adgang til og forstå relevante aspekter af love, forskrifter, cirkulærer og kontraktlige forpligtelser, som påvirker skovbrug, tømmerforarbejdning og handel i en række lande (Brasilien, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Kina, Colombia, DR Congo, Gabon, Indien, Indonesien, Laos, Malaysia, Myanmar, Peru, Republikken Congo, Rusland og Vietnam).

BILAG

1. Samspil og forskelle mellem EU's tømmerforordning og EU-forordningerne om handel med vilde dyr og planter

Artikel 2, litra f)-h), i EU's tømmerforordning (EUTR) har følgende definitioner:

- »f) »lovligt fældet«: fældet i overensstemmelse med hugstlandets gældende lovgivning
- g) »ulovligt fældet«: fældet i strid med hugstlandets gældende lovgivning
- h) »gældende lovgivning«: den lovgivning, der gælder i hugstlandet for følgende forhold:
 - rettigheder til skovhugst inden for lovmæssigt offentliggjorte grænser
 - betaling for rettigheder til hugst og for træ, herunder afgifter i forbindelse med skovhugst
 - skovhugst, herunder miljø- og skovbrugslovgivning, herunder lovgivning vedrørende skovforvaltning og bevarelse af den biologiske mangfoldighed, som er i direkte tilknytning til skovhugst
 - tredjeparters lovfæstede brugs- og ejendomsret, som skovhugsten påvirker, samt
 - handel og told, i det omfang skovbrugssektoren er berørt.»

EUTR's artikel 4, stk. 1, bestemmer: »Omsætning af ulovligt fældet træ og træprodukter fremstillet heraf er forbudt«.

EUTR kræver således, at virksomheder⁽¹⁾, der bringer træ i omsætning i EU for første gang, skal udvise den fornødne omhu for at hindre, at ulovligt fældet træ eller træprodukter fremstillet heraf bringes i omsætning på markedet i EU.

EUTR indeholder en krydshenvisning til forordning (EF) nr. 338/97 i artikel 3 (som nævnt i afsnit 4). Heri bestemmes det, at træprodukter af træarter på CITES-listerne, som opfylder forordning (EF) nr. 338/97, skal anses for at være lovligt fældet i henhold til EUTR. Det er imidlertid vigtigt at understrege, at denne formodning kun er gyldig for træprodukter på CITES-listerne, som reelt overholder forordning (EF) nr. 338/97 og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser.

En vigtig forskel mellem de to ordninger er, at forbuddet ifølge EUTR vedrører »omsætning«, mens forordning (EF) nr. 338/97 finder anvendelse fra tidspunktet for »indførsel i« EU⁽²⁾. Sidstnævnte forordning pålægger derfor en pligt fra det øjeblik, hvor træet ankommer til EU's område, mens EUTR gælder efter overgangen til fri omsætning i EU.

En anden forskel vedrører anvendelsesområdet for »gældende lovgivning« i artikel 2, litra h), i EUTR (som nævnt ovenfor) og anvendelsesområdet for kontrol af lovlig erhvervelse ifølge forordning (EF) nr. 338/97, som i artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), henviser til »lovgivningen om beskyttelse af den pågældende art«. Lovlighedskontroller i henhold til EUTR omfatter derfor visse elementer, der rækker ud over, hvad der kræves ifølge forordning (EF) nr. 338/97.

2. EU-medlemsstaternes importtilladelser og eksportlandets »resultater med hensyn til lovlig erhvervelse« vedrørende enheder på CITES-liste II

Ifølge artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning (EF) nr. 338/97 må en EU-medlemsstat kun give importtilladelse til enheder på CITES-listerne, når

»ansøgeren fremlægger dokumentation for, at enhederne er anskaffet i overensstemmelse med lovgivningen om beskyttelse af den pågældende art, hvilket i tilfælde af import fra et tredjeland af enheder af en art, der er opført i konventionens lister, skal være en eksporttilladelse eller et reeksportcertifikat eller kopi heraf, udstedt i overensstemmelse med konventionen af en kompetent myndighed i eksport- eller reeksportlandet«.

Denne bestemmelse understreger, at eksporttilladelsen fra et tredjeland skal udstedes i overensstemmelse med bestemmelserne i CITES-konventionen, for at importmedlemsstaterne i EU kan anse den for at være et acceptabelt bevis for lovlig erhvervelse.

⁽¹⁾ Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer træ eller træprodukter i omsætning.

⁽²⁾ Artikel 4 i forordning (EF) nr. 338/97.

I artikel IV, stk. 2, i CITES-konventionen om handel med enheder på liste II bestemmes følgende:

»Eksporttilladelsen må kun gives, når følgende betingelser er opfyldt:

(...) b) eksportlandets styrelsesråd har sikret sig, at enheden ikke er fremskaffet i strid med eksportlandets love til beskyttelse af fauna og flora (...).

CITES Resolution Conf. 11.3 (Rev. CoP17) om overholdelse og håndhævelse anbefaler følgende:

- »e) hvis et importland har grund til at tro, at enheder af en art på liste II eller III omsættes i strid med lovene i et land, der er involveret i transaktionen,
 - i) informerer importlandet straks det land, hvis love menes overtrådt, og sender så vidt muligt dette land kopier af al dokumentation i forbindelse med transaktionen og
 - ii) anvender om muligt strengere nationale foranstaltninger på denne transaktion som bestemt i artikel XIV i konventionen«.

I artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 865/2006 bestemmes følgende: »Eksporttilladelser og reeksportcertifikater udstedt af tredjelande godkendes kun, såfremt den kompetente myndighed fra det pågældende tredjeland efter anmodning forelægger fyldestgørende dokumentation for, at enhederne er blevet erhvervet i henhold til lovgivningen om beskyttelse af de pågældende arter«.

Det 17. møde mellem parterne i CITES-konventionen godkendte fortsættelsen af arbejdet med kontrollen af lovlig erhvervelse ⁽¹⁾. Når dette arbejde er afsluttet, bør resultaterne heraf også inddrages i denne vejledning.

⁽¹⁾ CoP17-beslutning 17.65-17.68.